AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

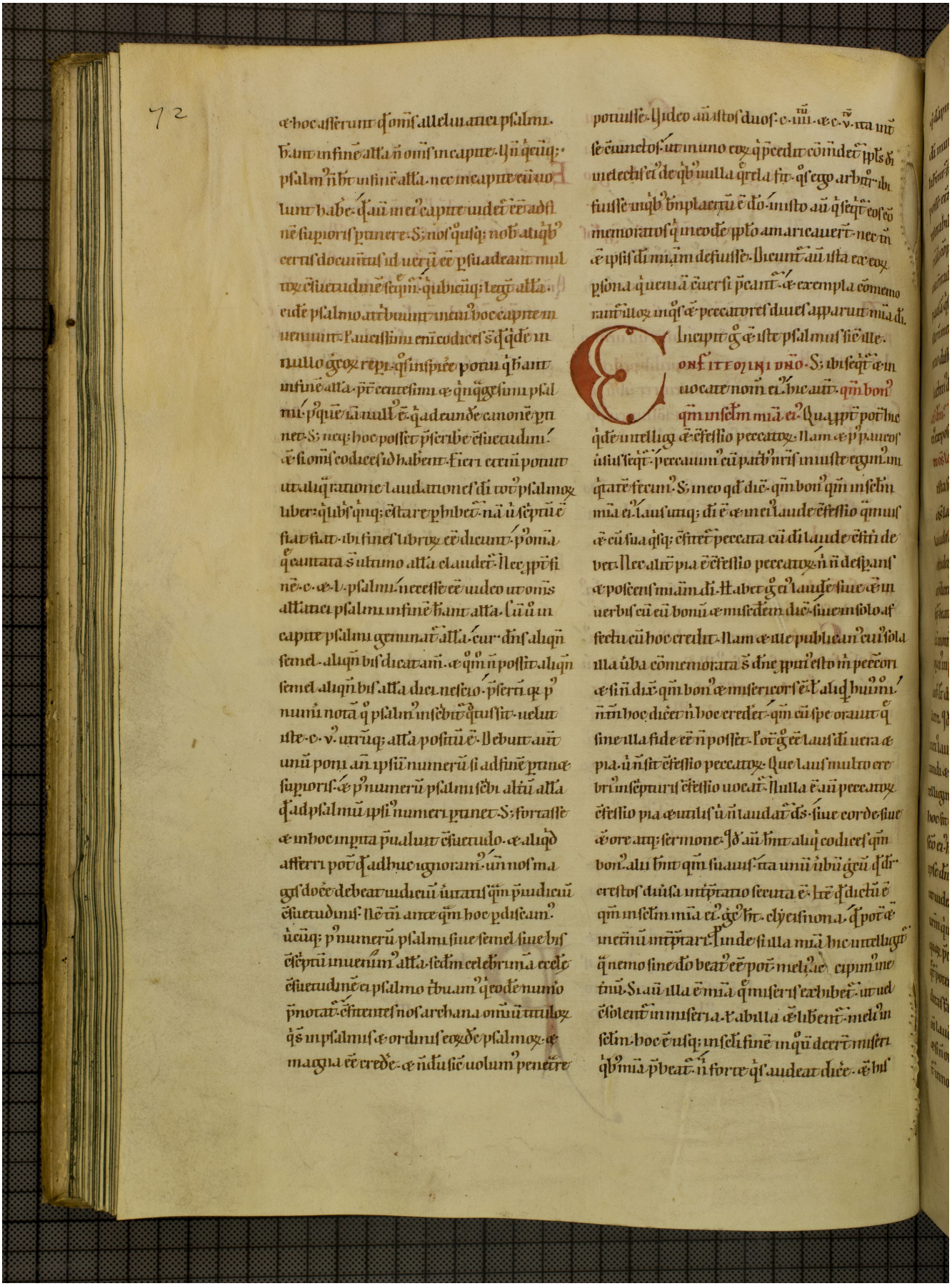

72

et hoc asserunt quomis alleluia in ei psalmis
habent in fine alla non omis in capite. Qui quoq;
psalm non habent in fine alla. nec in capite eius uo
lunt habere. quia in ei capite uidet esse ad fi
ne superioris punere. S; nos quoq; nos aliqb
certus doctuus id uerum esse psuadeam mul
tos esse audire sequi quibusq; legi alla
euidet psalmo attribuunt in eui hoc capite in
uenium. Pauccissimi enim codices s. quod de in
nullo graecorum repri. quos inspice potui quibam
in fine alla. pre centesimi et quinquagesimi psal
mi. propter quia nullo. quad eum de canone pen
nere. S; neq; hoc posset prescribere esse audum
et si omis codices id habent. Fieri certum potuit
ut aliq ratione laudationes dei tot psalmos
liber: quibus quq; cessare prohibet. nam ut septem
fiat fiat. ibi fines libros esse dicunt. propter
quantata s. ultimo alla claudere. Nec ipse fi
ne. c. et. l. psalmi necesse esse uideo ut omis
alla in ei psalmi in fine habent alla. Cum in
capite psalmi geminat alla. eur dns aliqn
semel. aliqn bis dicat amen. et qm non possit aliqn
semel. aliqn bis alla dici nescio. preterq; p
numi notam q psalm inscribit quasi uelut
iste. c. v. utrumq; alla posuisse. Debuit autem
unum poni an ipsum numerum si ad fine punere
superioris. et p numerum psalmi scribi alium alla
quod ad psalmum ipsum numeri punere. S; fortasse
et in hoc impta putauit esse studio. et aliqd
afferri potest quod ad huc ignoram. cum nos ma
gis docere debeat iudicium iuranti qm putauit
esse studium. Nec mi ante qm hoc publicam.
uenq; p numerum psalmi siue semel siue bis
septem inuenium alla. secm celebrum ecclesie
esse audum nec in psalmo tbuam quod de numo
pnotam esse uentes nos archana omium uulgo
qs in psalmis et ordinis eorum de psalmorum et
magna esse credere. et indu sic uolum penetre
potuisse. Iudeo autem stos duos. c. iiii. et c. v. ita unum
se esse uel tos. ut in uno eorum quod peccatum commisit ipse di
mi et ecclesia eius de qb nulla querela fit. qs ego arbitror. ibi
fuisse unqb in placentum esse doministo autem quod seqt eos eo
memoratos quia in eo de ipso amaricauerit. nec in
et ipsis dimiam defuisse. Hic unum autem ista ex eorum
psona quia uenia cuersi peccatores et exempla commemo
rantur ultorum unqs et peccatores diuersi apparuit mia di.

Incipit. Confitemini domino. S; ibi seqt et in
uocate nomen eius. hic autem qm bonum
qm in secm mia eius. Quapropter post hoc
quod intelligi esse confessio peccatorum. Nam et p paucos
istis seqt peccatum cum patribus nris in iuste egimus in
quantum fecimus. S; in eo qd die qm bonum qm in secm
mia eius. laus unq; dei esse in ei laude confessio quinus
et cum sua qsq; confitet peccata cum dei laude confitendo de
ueta. Nec alium pia est confessio peccatorum non desperans
et poscens mia dei. Habet gratia laude siue et in
uerbis cum eum bonum et misericordem die siue in solo af
fectu cum hoc credit. Nam et ille publicanus cui sola
illa uba commemorata s. dne ipse esto mi peccato
et si in die qm bonum et misericors est. aliq bumi
num hoc dicere non hoc credere qm cum spe orant q
sine ulla fide esse non posset. Loquitur esse laus dei uera et
pia. ut non sit confessio peccatorum. Que laus multo ce
brius in septuris confessio uocatur. Nulla est autem peccatorum
confessio pia et uerus ut non laudatur ds. siue corde siue
et ore atq; sermone. Id autem fuit aliq codices qm
bonum alium fuit qm suauis. ita unum ubum greum qd dic
erestos diuisa interpretatio seruata est. Inde qd dictum est
qm in secm mia eius. gemitus. clyeisinon a. qd potest et
in eum unum interpretari. Unde si illa mia hic intelligit
q nemo sine deo beatus esse potest meliorum capum in me
tum. Si autem illa est mia qm misericors exhibet. ut uel
solent in misericordia. et abulla et libenter meliorum
secm. hoc est usq; in secli finem in qum decet misericordia
qbus mia pbeat. non forte qs audeat dicere. et bis